

кокошки, агнета, пуйки и да ги яде; неморално е, обаче, да купи нѣщо отъ града и самъ да си го носи. Това е криво разбиране за моралъ, за почтеностъ и т. н. Въ сжщностъ, истинскиятъ моралъ се опредѣля отъ вжтрешния стимулъ въ човѣка. Стимултъ пѣкъ се опредѣля отъ физическото му тѣло, както и отъ силитѣ, които работятъ въ него. Истински мораленъ човѣкъ е онзи, който има здраво тѣло, добре мобилирано, т. е. добри чувства и добра вжтрешна инсталация, за да се отоплява и освѣтява добре.

Едно се иска отъ съвременния човѣкъ: съзнателна работа. По този начинъ той ще открие въ себе си онѣзи дарби, които природата е вложила въ него. Тази работа наричаме вжтрешна, духовна. Да открие човѣкъ своитѣ дарби, това значи, да е дошълъ до пробуждане на съзнанието си. Който е проявилъ висшето си съзнание, минава за гениаленъ. Той самъ открива дарбитѣ си, а не очаква на хората да го признаятъ за гениаленъ. Той познава себе си и не се лъже въ своитѣ прояви. Съзнае ли своитѣ дарби, човѣкъ самъ се издига. Запримѣръ, отъ обикновенъ вестникопродавачъ, Едисонъ се издигна до положението на великъ откривателъ. Достатъчно бѣше да разбере, какво е вложено въ него, за да си пробие самъ пжтъ въ живота. Той е употребилъ голѣми усилия, трудъ, работа, концентрация на мисълта, за да прояви талантитѣ, които били вложени въ него.